"Jag mins ett land der tysta stjerneqvällen"
Grafström.

Jag mins ett land, der långa vinterqvällen
I mörkblå bournus stod så hemsk och kall,
Der molnen polkade på höga fjällen
Och nordan brottades med björk och tall.
Der man var glad att krypa under fällen,
Då Bore slog i knuten så det small;
Der isen låg tre alnar tjock på vågen,
Och drifvan stångades med himlabågen.

Jag mins en »ljuslätt» punsch, som värmde magen,
Då lappmudd emot kölden ej förslog,
Då solen tordes knappt på hela dagen
Sin näsa sticka öfver nordanskog,
Då ufven tjöt de »vemodsfulla slagen»
Och det var godt att träffa på en krog,
Der man till tröst vid brasan uppå hällen
Åt tunnbröd och surströmming hela qvällen.